

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Desiderius. Dialogvs Vere Pius, & Comprimis Iucundus, De
Expedita Ad Dei Amorem Via**

Comalada, Miguel

Elvaci, 1685

Appendix Ex D. Ludovici Blosii, Abbatis Operibus descripta, superioris
Dialogi veluti summam quandam paucis capitibus complectens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60062](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60062)

A P P E N D I X

Ex

D. LUDOVICI
BLOSII,

Abbatis Operibus descripta,
superioris Dialogi veluti sum-
mam quandam paucis capitibus
complectens.

*Tredecim Præceptiuncula ijs,
qui ad perfectum amorem
aspirant, cum primis
vtilis.*

P R Æ C E P T U M I.

Propter Amorem JESU Christi,
qui pro te durissima passus est,
oblectamentis sensuum renuncia.
Quando aliquid videre, audire,
odorari, gustare, tangere vel lo-
qui vis atque desideras: memineris
non sensualitati te incitanti, sed ra-
tioni & DEO in te loquenti obedi-
endum esse. Etiam paratus esto ca-
rere oblectamentis spiritûs juxta

DEI

APPENDIX.

DE I beneplacitum atque ordinationem. Et quando consolatione dulcedineque interna recrearis, cave, ne in ea quiescas, neve illa ad propriam voluptatem abutaris.

II. Visum & auditum & linguam diligentissime custodi, ne ad illicita, vana atque inutilia declinent. Oportet te vigilantem & valde cautum esse in loquendo, ut non plura verba proferas, neque aliter loquaris, quam convenit. Sermo tuus sit succinctus, simplex & tranquillus. Omnia membra corporis tui studiosè rege & contine. Risum immoderatum & omnem morum levitatem evita.

III. Nulli creaturæ per inordinatum affectum adhæreas, sed omnibus rebus caducis morere, & animum ab eis liberum gere: nam in tali libertate, verissima, jucundissimaque vita latet.

IV. Passiones & affectiones vitiosas, propriamque voluntatem atque

APPENDIX.

quæſitionem, ſedulò in te per integram tui abnegationem & reſignationem perime. Voluntatem verò divinam unicè dilige, eamque ſemper exopta, & ei prorsus te ſubdeadeò, ut quicquid vult DEUS, velis & ipſe. Ubique DEI laudem & honorem potiùs quàm tuum commodum quære.

V. In omnibus, quæ accidunt, providentiam DEI ſapienter attende, & te tuaque omnia Domino ſecurè committe: ſciens illi curam eſſe de te. Quamlibet adverſitatem atque tribulationem (ſive ea interna ſive externa ſit) de manu DEI ſulcipe: certò credens eum pro tua utilitate & ſalute illam miſiſſe. Tolera igitur eam æquanimiter ad ultimum uſque punctum: gratias Domino agens & eum laudans, cujus permiſſu atque ordinatione illa evenit. Et propter injurias tibi irrogatas non perturbeturis, neque impatienter apud homines conqueraris, ſed memoriâ re-

pe-

APPENDIX.

petens iniquitatem & ingrati-
tatem tuam, dignum te esse existima,
quem omnes reprehendant, incre-
pent, contemnant, vexent, irri-
deant, & etiam pedibus conculcent.
Quare anxius es, & dejiceris animo
propter verba hominum, aut pro-
pter tentationes, quas pateris? Sen-
tiant & dicant homines, quod vo-
lunt de te: deserviat mundus, deserviat
diabolus (quantum DEUS per-
mittit) in te. Tu interim ipsi Do-
mino humiliter firmiterque innite-
re, & in silentio pacem cordis con-
serva. Si ritè perpendis, quàm in-
digna atque acerba Creator & Re-
demptor tuus Christus JESUS per-
pessus sit, paratissimo animo gravia
quæque tolerabis.

VI. Deprime & constitue te infra
omnem creaturam: considerans pro-
prium vilitatem, propriumque ni-
hilum tuum. Si aliquid te esse exi-
stimas, quum nihil sis, si opera vel
exercitia tua insipienter apud te ipsū.

APPENDIX.

magni facis, nimirum superbissimus es, & coram DEO fœtes. Quidquid boni habes, DEI est, non tuum. Vide igitur, ne illud tibi usurpes, quod DEI est: vide, ne inde stultè glorieris, & tibi placeas, ob idque DEO omnino displiceas. Iudica te etiam minimo DEI dono indignum esse.

VII. Voluntatem & sensum alterius, in his quæ licita sunt, libenter perfice ac sequere, tua voluntate abnegata, tuoque sensu relicto. Obedi semper promptissimè: quia DEO gratissimum est, quicquid pure fit per Obedientiam: contra, ipse DEUS execratur, quicquid fit per inobedientiam.

VIII. Paucis & simplicibus rebus contentus esto, exemplo Domini JESU ac MARIÆ Matris ejus. Non ames vanitatem in vestitu, neque luxum in victu. Et quàm ingratus esses, si propter cibum vel potum minùs suavem atque exquisitum,
mur-

APPENDIX.

murmurares, quum Christus felle
& aceto pro te potatus fuerit? Si
desunt etiam ea, quæ necessaria esse
videntur, DEUM lauda, & in
eo confide, qui suos deserere ne-
scit, licet eos nonnunquam egestate
premi utiliter permittat.

IX. Omnes homines sincerè
dilige, ut fratres & sorores nobilis-
sima DEI imagine insignitos. Om-
nium salutem medullitùs exopta.
Omnibus maximeque inimicis &
persecutoribus benignum serenúmque
vultum ac placida verba exhibe:
dulcore sanctæ Charitatis sanans &
extinguens in te omnem cordis ama-
rulentiam. Omnes adjuvare atque
consolari paratus esto. His qui af-
flicti sunt, & his qui peccant, com-
passionem impende. Pro virtuti-
bus aliorum, sicut pro propriis,
gaude, & miseriam aliorum, tuam
esse reputa: existimans, quemlibet
esse teipsum.

L 5

X. Ne-

APPENDIX.

X. Neminem contempnas. Temeraria judicia & pravas suspiciones magnâ diligentîâ è corde tuo profliga. Consuesce de omnibus bene sentire. Dicta & facta aliorum in meliorem partem simplici corde interpretare. Omnes tibi ex animo præpone. Te omnium ingrattissimum vilissimumque esse crede. Dic tibi ipsi, dic DEO, Ego non sum dignus, quem terra sustineat. O si saperes, quàm libenter abjecta quæque opera propter DEUM perficeres: quàm alacriter quibuslibet hominibus inservires. Nam & Christus Dominus formam servi accepit factus homo, pedesque discipulorum suorum lavit.

XI. DEO, non hominibus placere stude: & despici magis, quàm laudari vel honorari appete.

XII. Pias & sanctas cogitationes fove, DEIque præsentiam ubique attende, dulcia cum eo colloquia miscens, sive sentias sive non sentias
de-

APPENDIX

devotionem. Ad spiritum verò recolligendum, & præsentiam DEI reverenter considerandam, multùm juvare possunt hæc verba sæpiùs recogitata: O Domine DEUS, tu mihi semper ades, tu in fundo animæ meæ habitas, Amen.

XIII. Quicquid DEUS non est, nõ magnoperè cures, nec multùm ad te pertinere arbitraris: sic enim per sanctam introversionem ipsi DEO libera mente intendere vacareque poteris. Et profectò unum est necessarium. Ad quod obtinendum, laborare, conari, & quod in te est, facere semper debes: ita tamen, ut de te, tuisque conatibus prorsus desperes, & in solo DEO, in sola ejus misericordia ac bonitate, in solo gratiæ ejus auxilio, spem omnem reponas. Nam sine DEO nihil nisi peccare potes. Ista præceptiunculas crebrò relege, & ad eas vitam moresque tuos sedulò examina.

F I N I S.